

Fremsat den 22. oktober 2009 af miljøministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb

(Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og -rettigheder)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 1, affattes således:

»Tilladelser til vandindvinding meddeles for et bestemt tidsrum, som kan være højst 30 år, jf. dog 2. og 3. pkt. Tilladelser til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder med hensyn til grundvand kan gives for et tidsrum af højst 15 år og med hensyn til overfladevand for et tidsrum af højst 10 år. Tilladelser til indvinding af vand til dambrug kan gives for et tidsrum af højst 10 år.«

2. I § 22 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om frister for indgivelse af en ansøgning om fornyelse af en tilladelse til vandindvinding.«

3. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg.«

4. Efter § 74 b indsættes i kapitel 12:

»§ 74 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om genoptagelse af sager, hvor tilladelse er meddelt.«

5. I § 86, stk. 2, ændres to steder »§ 19« til: »§ 20«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 97 af 10. februar 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 513 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »handling«: », og at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

2. I § 41 b, stk. 1, 2. pkt. indsættes efter »regelmæssigt« : » eller samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning«.

§ 3

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009, foretages følgende ændring:

1. Efter § 70 a indsættes før overskriften »Internationale forpligtelser«:

»§ 70 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager efter loven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 4

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, foretages følgende ændring:

1. Efter § 70 a indsættes i kapitel 12:

»§ 70 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager efter loven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. § 22, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på tilladelser til vandindvinding, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

§ 6

Stk. 1. Uanset de gældende bestemmelser i § 86, stk. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v., ophører rettigheder i medfør

af disse bestemmelser, der efter den gældende bestemmelse i § 86, stk. 4, i lov om vandforsyning m.v. fortsat gælder den 1. januar 2010, først 1 år efter vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven.

Stk. 2. Tilladelse til vandindvinding meddelt efter kapitel 4 i lov om vandforsyning m.v., der er meddelt før den 1. januar 2010, og som udløber efter den 1. januar 2010, men inden vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven, ophører først 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan. Dette gælder dog ikke tilladelser, der er påklaget til Miljøklagenævnet, og som ikke er afgjort den 1. januar 2010, samt tilladelser, der påklages efter dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1 Kvalitets- og sikkerhedssystemer på vandforsyningsanlæg
 - 3.1.1 Gældende ret
 - 3.1.2 Den foreslåede ordning
 - 3.2 Forlængelse af vandindvindingstilladelser og -rettigheder
 - 3.2.1 Gældende ret
 - 3.2.2 Den foreslåede ordning
 - 3.3 Godkendelser af dambrug
 - 3.3.1 Gældende ret
 - 3.3.1.1 Vandforsyningsloven
 - 3.3.1.2 Miljøbeskyttelsesloven
 - 3.3.1.3 VVM-regler og dambrug
 - 3.3.1.4 Vandplaner og dambrug
 - 3.3.1.5 Natura 2000-områder
 - 3.3.1.6 Naturbeskyttelsesloven
 - 3.3.1.7 Vandløbsloven
 - 3.3.2 Den foreslåede ordning
 - 3.3.2.1 Samtidig sagsbehandling af dambrugssager efter natur- og miljølove
 - 3.3.2.2 Særligt om vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 4.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.2 Administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 5.1 Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 5.2 Administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

1. Indledning

I dette lovforslag foreslås indsat hjemmel til at fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg og sagsbehandling af dambrugssager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og -rettigheder.

Hjemmel til at fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg gør det muligt at indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer for yderligere at imødegå risikoen for forurening af drikkevandet.

Hjemmel til at fastsætte regler om sagsbehandlingen i dambrugssager gør det muligt at foretage en samtidig sagsbehandling for miljøgodkendelser og revurderinger

efter miljøbeskyttelsesloven, tilladelser efter vandforsyningsloven og vandløbsloven og dispensationer efter naturbeskyttelsesloven.

En udskydelse af kravet om fornyelse af en række vandindvindingstilladelser og -rettigheder skaber en bedre sammenhæng mellem udnyttelse af grundvandsressourcerne og den samlede vandplanlægning.

2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Lovforslaget giver miljøministeren bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om driften på vandforsyningsanlæg. Forslaget gør det muligt at fastsætte krav om at indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer på vandforsyningsanlæg. Ved ledelsessy-

stemer forstås indførelse af faste procedurer på vandforsyningsanlæg med fokus på produktkvalitet. Hermed vil man kunne reducere risikoen for bl.a. mikrobiologisk forurening.

Forslaget har sin baggrund i, at der fra tid til anden registreres mikrobiologiske forureninger af drikkevandet på vandforsyningsanlæg. En arbejdsgruppe bestående af Miljøministeriet, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Dansk Vand – og Spildevandsforening (DANVA), Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD) og Kommunernes Landsforening (KL) har foretaget en undersøgelse af, hvordan man bedre kan sikre sig mod mikrobiologisk forurening af drikkevandet. Arbejdsgruppens anbefaling er blandt andet at indføre ledelsessystemer på vandforsyningsanlæg. Miljøministeriet har herefter igangsat en undersøgelse, som nærmere skal belyse mulighederne og konsekvenserne ved at indføre ledelsessystemer.

Indføring af ledelsessystemer i form af DDS - »Dokumenteret Drikkevandssikkerhed« - på vandforsyningsanlæg blev også foreslået i forbindelse med 1. behandlingen af beslutningsforslag nr. B 46 om sikring af rent drikkevand (fra folketingssamlingen fra 2008-09). Beslutningsforslag nr. B 46 havde bred støtte i Folketinget.

Det andet forslag skal gøre det muligt at udskyde kravet om fornyelse af en række vandindvindingstilladelser, der efter den gældende vandforsyningslov skal fornys inden den 1. april 2010 til afløsning af tidligere opretholdt rettigheder og tilladelser til vandindvinding. Det samme gælder udskydelse af andre fornyelser af tilladelser til vandindvinding efter vandforsyningsloven. Formålet hermed er at muliggøre, at disse nye vandindvindingstilladelser udarbejdes i sammenhæng og i forlængelse af de vandplaner, der skal udarbejdes i medfør af miljømålsloven. Miljømålsloven er en delvis gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (Vandrammedirektivet), der fastsætter planmæssige og processuelle regler for vandplanlægningen i Danmark. For hvert hovedvandopland – 23 i alt – skal der udarbejdes en samlet vandplan for alt overfladevand og grundvand inden for hovedvandoplandet. Efter vedtagelsen af vandplanen skal kommunerne udarbejde en kommunal handleplan. Denne kommunale handleplan er et supplement til vandplanerne og skal indeholde nærmere redegørelse for, hvordan vandplanen og dens indsatsprogram vil blive realiseret inden for kommunens geografiske område. For at skabe den nødvendige sammenhæng mellem den overordnede vandplanlægning, herunder udnyttelsen af grundvandsressourcerne til

drikkevandsforsyning, foreslås det, at disse tilladelser først skal være meddelt senest 1 år efter den første kommunale handleplan er vedtaget. Kommunerne vil først i forbindelse med udarbejdelsen af den kommunale handleplan have et overordnet overblik over, hvilke lokale tiltag der skal igangsættes for at kunne opfylde målene i vandplanen, dvs. målene efter miljømålsloven, og hvordan disse tiltag har indflydelse på prioriteringen af grundvandsressourcerne anvendelse. Forslaget vil give kommunerne gode forudsætninger til at kunne fremme en bæredygtig anvendelse af grundvandsressourcerne og samtidig forbedre og beskytte vandmiljøernes tilstand.

Det tredje forslag har til formål at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen af dambrugssager i kommunerne. Dambrugssagerne er kendetegnet ved, at der træffes mange enkeltafgørelser efter lovgivningen på Miljøministeriets område. Dambrugserhvervet, KL, Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening har alle efterlyst en forenkling og effektivisering af sagsbehandlingen på området.

Etablering og drift af et ferskvandsdambrug indebærer, at kommunalbestyrelsen på Miljøministeriets område skal træffe afgørelse efter vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven og planlovens VVM-regler. Desuden skal dambrugssagen i nogle tilfælde vurderes efter vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven. Ændringer eller udvidelser af et bestående dambrug kan ligeledes nødvendiggøre afgørelser efter disse regler. Der henvises herom i øvrigt til afsnit 3.3.1 nedenfor.

Klageinstans for afgørelser om dambrug efter miljølovgivningen er forskellig, afhængig af hvilken afgørelse der er tale om. Afgørelser efter naturbeskyttelsesloven, vandløbsloven og planloven kan efter de gældende regler påklages til Naturklagenævnet, mens afgørelser efter vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven kan påklages til Miljøklagenævnet. Afgørelser efter vandløbsloven kan påklages til By- og Landskabsstyrelsen.

Mange afgørelser i dambrugssager påklages til den relevante klageinstans af både dambrugeren og de grønne organisationer, som er tillagt klageret. På grund af den manglende samtidighed i sagsbehandlingen har dette betydet, at en række eksisterende dambrug fortsat ikke har en afklaring af deres samlede miljøforhold, hvorved spørgsmål om udvidelser af dambrugsdriften ikke har kunnet behandles på et kvalificeret grundlag. Dermed er en erhvervsudvikling af dambrugserhvervet blevet forsinket.

Med dette lovforslag er det hensigten at give miljøministeren mulighed for at fastsætte bestemmelser, som sikrer samtidighed i sagsbehandlingen af dambrugssa-

ger efter miljølovgivningen. Bestemmelserne er dog formuleret, så de fremover tillige kan anvendes på andre virksomhedstyper.

I dag bortfalder en vandindvindingstilladelse til dambrugsformål ifølge vandforsyningslovens § 22 efter henholdsvis 10 og 15 år, afhængig af om der er tale om en tilladelse til at udnytte overflade- eller grundvand. Med lovforslaget indføres samme maksimale gyldighedsperiode – 10 år – for begge typer af vandindvindingstilladelse til dambrug. Dette er en forudsætning for at kunne gennemføre generelle regler om, at kommunalbestyrelsen i konkrete miljøsager om dambrug skal koordinere afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven og anden relevant lovgivning.

Formålet er, at de nødvendige afgørelser efter miljølovgivningen til etablering og drift af et nyt dambrug eller ændringer eller udvidelser af et eksisterende dambrug kan meddeles på samme tidspunkt. For eksisterende dambrug sigtes der endvidere mod en ordning, hvor fornyelse af en vandindvindingstilladelse og revurdering af en meddelt miljøgodkendelse kan ske samtidig. Samlet set er målet herigennem at opnå en forenkling og effektivisering af kommunernes sagsbehandling.

Sideløbende med lovforslaget arbejdes der hen imod et elektronisk ansøgningssystem, der kan understøtte kommunerne i behandlingen af dambrugssager. Desuden er det planlagt at gennemføre ændringer af modeldambrugsbekendtgørelsen og ferskvandsdambrugsbekendtgørelsen med henblik på at indføre de seneste resultater af BAT – bedst tilgængelig teknologi – for at mindske forureningen fra dambrug. Endelig er der nedsat et Akvakulturudvalg med repræsentanter fra erhvervet, de grønne organisationer og relevante myndigheder, som inden udgangen af maj 2010 skal afgive en rapport om de langsigtede udviklingsmuligheder for dambrugserhvervet.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Kvalitets- og sikkerhedssystemer på vandforsyningsanlæg

3.1.1 Gældende ret

Efter gældende ret findes der ingen hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg, herunder krav om indførelse af kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer.

3.1.2 Den foreslåede ordning

Det foreslås at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg.

Bemyndigelsen vil gøre det muligt at indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer.

Indførelse af ledelsessystemer på vandforsyningsanlæg blev foreslået af den nedsatte arbejdsgruppe bestående af Miljøministeriet, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, DANVA, FVD og KL, der havde til opgave at undersøge, hvordan mikrobiologiske vandforureninger kan forhindres. Miljøministeriet har i forlængelse heraf igangsat en yderligere undersøgelse, der nærmere skal belyse mulighederne og konsekvenserne ved indførelse af ledelsessystemer. Den vil blandt andet indeholde en vurdering af, hvilke minimumskriterier der skal indgå i et ledelsessystem, og om disse skal gradueres afhængig af vandforsyningsanlæggets størrelse.

Ved ledelsessystemer forstås indførelse af faste procedurer på vandforsyningsanlæg med fokus på produktkvalitet. Det kan f.eks. betyde, at forsyningen først formulerer en række mål for vandkvaliteten eller for forbedringen af denne. Herefter gennemføres en risikoanalyse med henblik på, at forhold, der kan kompromittere målene, identificeres. Der udarbejdes en plan, hvori styring i forhold til de vigtigste risici beskrives og følges. Systemet skal dokumenteres, og der skal føres systemkontrol. En fast del af et ledelsessystem er egenkontrol.

Før bemyndigelsen vil blive udnyttet, vil miljøministeren inddrage Folketingets partier.

Reglerne om driften på vandforsyningsanlæg vil blive fastsat i en bekendtgørelse. Udarbejdelse af reglernes indhold og rækkevidde vil bl.a. være baseret på de resultater, som ovenstående undersøgelse vil fremdrage.

3.2 Udskydelse af vandindvindingstilladelser og -rettigheder

3.2.1 Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 86, stk. 4, er tilladelser og rettigheder til indvinding af grundvand, der eksisterede ved lovens ikrafttræden den 1. april 1980, og som ikke er begrænsede efter andre bestemmelser i lovgivningen og ikke anvendes til vanding af marker eller til dambrug, gyldige i 30 år efter lovens ikrafttræden. Dette betyder, at disse tilladelser og rettigheder skal fornyes inden den 1. april 2010. Denne bestemmelse har sin baggrund i, at man ville indføre en fremtidig tidsbegrænsning for samtlige tilladelser til vandindvinding. Med tidsbegrænsningen ville man opnå en bedre styring af grundvandsressourcernes benyttelse. For at tidsbegrænse allerede eksisterende tilladelser og rettigheder, der ikke havde nogen tidsbegrænsning, indførte man denne bestemmelse om, at disse fortsat var gyldige for et tidsrum af 30 år efter lovens ikrafttræden.

For rettigheder til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug blev gyldighedsperioden fastsat til højst 15 år med hensyn til grundvand og højst 10 år med hensyn til overfladevand. For dambrug oprettet før den 1. oktober 1974 blev gyldighedsperioden dog fastsat til 25 år for indvinding af overfladevand.

Danmark er i medfør af miljømålslovens kap. 6 forpligtet til at opfylde en række konkrete miljømål, herunder gennem vandplanlægning at forebygge yderligere forringelse og beskytte og forbedre vandmiljøernes tilstand og fremme bæredygtig vandanvendelse baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer, herunder grundvandsressourcerne. I forbindelse med vandplanlægningen udarbejdes og vedtages vandplaner for de 23 hovedvandoplande, hvorefter disse planer vil blive samlet i en sammenfattende vandplan på vanddistriktsniveau. Vandplanerne fungerer herefter som overordnet ramme, hvilket de kommunale, regionale og statslige myndigheder skal lægge til grund ved udøvelsen af deres beføjelser. Kommunerne skal bl.a. på baggrund af vandplanerne indarbejde den konkrete og lokale indsats i de kommunale handleplaner.

3.2.2 Den foreslåede ordning

For at sikre at fremtidige vandindvindingstilladelser hviler på et grundlag, hvor der kan tages højde for de kommende vandplaner, der udgør rammen for de kommunale handleplaner, foreslås fristen for gældende rettigheder og tilladelser, der udløber i perioden efter den 1. januar 2010 og inden vedtagelsen af den første kommunale handlingsplan, udskudt til senest 1 år efter den første kommunale handleplan er udarbejdet og vedtaget.

For at kunne opfylde miljømålene kan det udover den konkrete og lokale indsats være nødvendigt at foretage en prioritering af vandressourcernes anvendelse. I forskellige hovedvandoplande med dårlig tilstand i vandmiljøerne kan det af den grund i fremtiden være nødvendigt at indskrænke eller give afslag på vandindvindingstilladelser til forskellige formål til f.eks. landbrug, dambrug og i nogle tilfælde drikkevandsforsyning.

Kommunerne vil med den foreslåede ordning først skulle tage stilling til fornyelse af en række vandindvindingstilladelser og -rettigheder, når der foreligger gode forudsætninger for at kunne foretage den nødvendige prioritering af grundvandsressourcernes anvendelse og behandling af ansøgninger om en vandindvindingstilladelse og samtidig kunne opfylde forpligtelserne i medfør af miljømålsloven.

Der verserer imidlertid en række klagesager vedrørende sådanne vandindvindingstilladelser. Det findes ikke rimeligt, at påklagede vandindvindingstilladelser, hvor

sagen verserer ved Miljøklagenævnet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, forlænges ved lov. Det bør i sådanne tilfælde overlades til Miljøklagenævnet at træffe afgørelse i den konkrete sag, idet bemærkes, at nævnet har mulighed for – hvor nævnet skønner dette hensigtsmæssigt – at fastsætte udløbsdato og vilkår i lyset af, at der inden for en kortere tid er tilvejebragt et bedre beslutningsgrundlag i form af vandplaner og kommunale handleplaner. Tilsvarende foreslås at gælde for eventuelle kommunale afgørelser, som er truffet før lovens ikrafttræden, men som inden for klagefristen på 4 uger påklages efter dette tidspunkt.

På denne baggrund foreslås det, at forlængelsen ikke omfatter tilladelser, der ikke er endeligt afgjort i det administrative system.

Bestemmelsen omfatter alene tilfælde, hvor det i vandindvindingstilladelsen er fastsat, at denne udløber på et fastsat tidspunkt efter den 1. januar 2010, men inden 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan. Bestemmelsen er således ikke til hinder for, at en vandindvindingstilladelse, der udløber senere end 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan, tages op forinden, når dette er forudsat i tilladelsen, f.eks. i form af nogle vilkår hvoraf fremgår, at tilladelsen skal tages op i forbindelse med en vurdering af faunapassagen eller i forbindelse med meddelelse af en miljøgodkendelse m.v.

Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

3.3 Sager om dambrug

Etablering og drift af dambrug forudsætter, at der træffes afgørelser efter en række love på Miljøministeriets område.

3.3.1 Gældende ret

3.3.1.1 Vandforsyningsloven

Vandforsyningslovens § 22, stk. 1, fastsætter, at en tilladelse til vandindvinding kan gives for et tidsrum af højst 15 år med hensyn til grundvand og højst 10 år med hensyn til overfladevand. En vandindvindingstilladelse bortfalder efter de fastsatte frister og skal efter vandforsyningslovens § 22, stk. 2, herefter meddeles på ny, i det omfang der fortsat er behov for vandindvinding, medmindre samfundsmæssige hensyn, jf. §§ 1 og 2, er til hinder herfor.

3.3.1.2 Miljøbeskyttelsesloven

Et ferskvandsdambrug er en listevirksomhed omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, hvilket betyder, at det ikke må anlægges eller påbegyndes, før der er

meddelt godkendelse heraf. Det samme gælder ved udvidelser eller ændringer, som indebærer forøget forurening.

For bestående ferskvandsdambrug, der ikke havde en samlet godkendelse i 1992, fastsatte bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 om indkaldelse af ansøgninger om godkendelse af bestående listevirksomheder (med senere ændring i 1998) den 1. januar 1999 som frist for at indsende en ansøgning om miljøgodkendelse.

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1325 af 20. december 2006 om ferskvandsdambrug (herefter benævnt dambrugsbekendtgørelsen) anvendes i dag som udgangspunkt for en miljøgodkendelse. Desuden gælder reglerne om foderkvoter, indretning og drift, egenkontrol m.m. i dambrugsbekendtgørelsen direkte i forhold til de dambrug, som endnu ikke har fået meddelt en miljøgodkendelse. Af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, fremgår, på hvilke punkter og i hvilket omfang dambrugsbekendtgørelsen kan fraviges i forbindelse med en miljøgodkendelse. Kommunalbestyrelsen fastsætter vilkår herfor i den enkelte godkendelse i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 34.

Endvidere er det i dambrugsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, præciseret, at kommunalbestyrelsen ved meddelelse af en miljøgodkendelse til et dambrug skal sikre, at hensynet til de berørte vandområder varetages, herunder at kvalitetsmålsætninger for vandløb og søer opfyldes. Kommunalbestyrelsen fastsætter vilkår, der sikrer, at anvendelsen af medicin og hjælpestoffer ikke indebærer fare for påvirkning af omgivelserne i forbindelse med udledning af spildevandet.

Det følger desuden af miljøbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, at der ved lovens administration skal lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den bedst tilgængelige teknik og de bedst muligt forureningsbærende foranstaltninger.

En godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven er – i modsætning til en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20, jf. § 22 – ikke tidsbegrænset. Tilsynsmyndigheden kan efter udløbet af retsbeskyttelsesperioden på 8 år tage en miljøgodkendelse til et ferskvandsdambrug op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 41 om, at forureningen skal nedbringes, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 b, når listevirksomheden medfører væsentlig mere forurening, end der ville forekomme ved anvendelse af mindst forurenende teknologi eller bedst mulig rensning. Hvis forureningen ikke kan afhjælpes, kan der nedlægges forbud mod fortsat drift, og virksomheden kan eventuelt forlanges fjernet.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i § 41 b, stk. 1, 2. pkt., allerede i dag en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt skal tage godkendelser af bestemte listevirksomheder op til revurdering. Bestemmelsen er i dag ikke udnyttet i forhold til dambrug.

Indtil der er forløbet 8 år efter, at miljøgodkendelsen er meddelt, må der som udgangspunkt ikke meddeles påbud eller forbud efter § 41. Hvis der er fremkommet nye oplysninger om forureningens skadelige virkning, eller forureningen medfører miljømæssig skadevirkning, som ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse, skal tilsynsmyndigheden dog tage miljøgodkendelsen op til revurdering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, uanset at retsbeskyttelsesperioden ikke er udløbet. Det samme gælder, hvis forureningen i øvrigt går ud over, hvad der blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse, eller hvis væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

Miljøbeskyttelseslovens § 14, stk. 2, giver hjemmel til at fastsætte bindende regler om kvalitetskrav til bl.a. vand. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1669 af 14. december 2006 om miljøkvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet. Det følger heraf, at miljømyndigheden skal sikre overholdelse af de miljøkvalitetskrav, der er fastsat i bekendtgørelsens bilag og i vandplanen. Det følger endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 14, stk. 4, at afgørelser efter loven m.v. kan ændres, hvis dette er nødvendigt for at tilgodese opfyldelsen af regler udstedt med hjemmel i stk. 2. Inden for bekendtgørelsens anvendelsesområde er der således hjemmel til at gennembryde den 8-årige retsbeskyttelse.

Såvel i forbindelse med afgørelser om miljøgodkendelse som ved revurderinger skal hensynet til Natura 2000-områder indgå, jf. afsnit 3.3.1.5 nedenfor.

3.3.1.3 VVM-regler og dambrug

Forud for etablering eller ændring af et dambrug samt i forbindelse med en miljøgodkendelse eller tilladelse til en vandindvinding til dambrugsformål, skal den, der ønsker etableringen eller tilladelsen, anmelde dette til kommunen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1335 af 6. december 2006 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning. På grundlag af anmeldelsen gennemfører kommunen en vurdering af, om etableringen eller ændringen af anlægget på grund af dets art, dimensioner eller placering må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet (VVM-screening).

Hvis VVM-screeningen fører frem til, at det anmeldte projekt eller den ansøgte vandindvinding må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, skal der derefter gennemføres en VVM-vurdering i henhold til planlovens regler herom, inden der må gives en tilladelse i henhold til VVM-bekendtgørelsens § 9, miljøbeskyttelsesloven § 33 eller vandforsyningslovens § 20. VVM-tilladelser er ligesom tilladelser efter miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven omfattet af reglerne i habitatbekendtgørelsen, jf. afsnit 3.3.1.5 nedenfor.

En VVM-screening og en eventuel VVM-vurdering foretages ifølge gældende regler således altid forud for en eventuel meddelelse af vandindvindingstilladelsen og miljøgodkendelsen. Det følger endvidere af bekendtgørelse nr. 1640 af 13. december 2006 om godkendelse af listevirksomhed, at et forslag til miljøgodkendelse af et VVM-pligtigt anlæg skal offentliggøres samtidig med forslag til kommuneplanretningslinier efter planloven.

3.3.1.4 Vandplaner og dambrug

Som ovenfor beskrevet sætter vandplanerne, der udarbejdes i medfør af miljømålsloven, de administrative rammer for myndighedernes udøvelse af beføjelser og for planlægningen efter anden lovgivning, herunder vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven og planloven. Det betyder, at vandplanerne udgør den administrative ramme for miljøgodkendelser for listevirksomheder, der gives efter miljøbeskyttelsesloven. For eksempel kan der ikke gives en udledningstilladelse, hvis denne udledning er uforenelig med de fastsatte miljømål eller i øvrigt vil være i uoverensstemmelse med de konkrete og lokale tiltag, der følger af indsatsprogrammet. For et dambrug, hvis udledning af forurenende stoffer fastlægges i miljøgodkendelsen efter miljøbeskyttelsesloven, kan det i et vandopland, hvor der viser sig behov for reduktioner af kvælstof, nitrat eller medicin og hjælpestoffer, betyde, at det er nødvendigt at indføre strengere vilkår i miljøgodkendelsen for dambruget.

For så vidt angår spørgsmålet om adgang til at stille strengere krav til bestående dambrug efter miljøbeskyttelsesloven henvises til afsnit 3.3.1.2 om miljøbeskyttelsesloven ovenfor.

I et hovedvandopland, hvor det viser sig at være vanskeligt at opfylde miljømålene, eller hvor andre samfundsmæssige hensyn taler for det, kan det udover de konkrete tiltag være nødvendigt at foretage en prioritering af vandressourcernes anvendelse. Denne prioritering kan betyde, at en vandindvindingstilladelse til et dambrug efter vandforsyningsloven ikke kan gives.

3.3.1.5 Natura 2000-områder

Et Natura 2000-område er et internationalt naturbeskyttelsesområde. Under betegnelsen indgår bl.a. habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder (internationalt beskyttede vådområder).

Det følger af reglerne i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegnings- og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (habitatbekendtgørelsen), at hvis et ansøgt dambrug vurderes at kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der udarbejdes en nærmere konsekvensvurdering af dambrugets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Konsekvensvurderingen skal tage udgangspunkt i dambrugets påvirkning – i sig selv og i forbindelse med andre projekter – af de naturtyper og arter, som området er udpeget for at beskytte. Kun hvis det kan udelukkes, at det ansøgte vil skade området, kan der gives en miljøgodkendelse. Tilsvarende gælder for ansøgninger om tilladelse, herunder fornyelse af tilladelse til vandindvinding.

Bevaringsmålsætningen fastsættes i den statslige Natura 2000-plan. Indtil den foreligger, gælder habitatdirektivets generelle målsætning om gunstig bevaringsstatus.

Det følger endvidere af habitatbekendtgørelsen, at der ikke kan gives tilladelse til projekter, der kan beskadige eller ødelægge visse beskyttede dyrearters yngle- eller rastoområder eller ødelægge de beskyttede plantearter.

Der er meget begrænsede muligheder for at fravige beskyttelsen.

Ifølge gældende regler skal der således både for nye dambrug og for eksisterende dambrug, der søger om fornyet vandindvindingstilladelse eller udvidet eller ændret miljøgodkendelse gennemføres en vurdering i forhold til habitatdirektivets forpligtelser, forud for at en eventuel tilladelse meddeles efter vandforsynings- og miljøbeskyttelseslovene.

3.3.1.6 Naturbeskyttelsesloven

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 3 må der ikke foretages ændringer i tilstanden af beskyttede naturtyper, herunder vandløb eller dele af vandløb, der af miljøministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen er udpeget som beskyttede. Forbuddet mod tilstandsændringer gælder dog ikke for sædvanlige vedligeholdelsesarbejder i vandløb. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra § 3, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3.

Etablering og ændringer af dambrug kræver dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3, hvis det ansøgte

medfører ændringer i tilstanden af beskyttede naturtyper. Hvis der ikke kan opnås dispensation, kan dambruget ikke etableres eller udvides som ansøgt.

3.3.1.7 Vandløbsloven

Som led i vandindvindingen er der ved mange dambrug etableret stemmeværker på grundlag af meddelte tidsbegrænsede tilladelser efter vandløbsloven. Et stemmeværk er en fysisk spærring eller dæmning i vandløbet, der anvendes af dambrugsvirksomheden til at give vandløbsvandet en stemhøjde, så vandet kan drives gennem dambruget med et minimum forbrug af energi.

Tilladelse til anlæg af stemmeværker gives efter vandløbslovens § 48. Tilladelsen er ikke tidsbegrænset i modsætning til vandindvindingstilladelsen efter vandforsyningsloven. Indpumpning af vand uden brug af stemmeværk behandles kun efter vandforsyningsloven, uanset om der er tale om overfladevand eller grundvand.

Efter vandløbslovens § 50 kan vandløbsmyndigheden påbyde stemmeværker nedlagt, hvis de er til væsentlig skade for vandløbskvaliteten. Der ydes erstatning til dambruget, hvis det lider tab ved nedlæggelsen af stemmeværket.

3.3.2 Den foreslåede ordning

3.3.2.1 Samtidig sagsbehandling af dambrugssager efter natur- og miljølove

Med forslaget i § 1, nr. 1, ændres vandforsyningslovens § 22, således at vandindvindingstilladelser til dambrug kan meddeles for højst 10 år. Hermed nedsættes gyldighedsperioden for tilladelser til indvinding af grundvand til dambrug, så det kommer til at svare til, hvad der i dag gælder for indvinding af overfladevand til dambrug. De øvrige gyldighedsperioder for indvindingstilladelser i § 22 foreslås fastholdt uændret.

Med det formål at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen af dambrugssager foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 4, § 2, nr. 1, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 1, at der indføres bemyndigelser i relevante natur- og miljølove for at sikre en samtidig sagsbehandling. Der forventes således fastsat regler, hvorefter kommunerne i fremtiden i forbindelse med, at en miljøgodkendelse til et nyt dambrug meddeles efter miljøbeskyttelseslovens regler samtidig skal behandle sagen og meddele tilladelse efter vandforsyningslovens § 20, og i det omfang, det er relevant, desuden meddele tilladelse efter vandløbsloven og dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Desuden foreslås ved lovforslagets § 2, nr. 2, den gældende hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41 b, stk. 1, 2. pkt., om fastsættelse af regler om regelmæssig revurdering af miljøgodkendelser udvidet til at kunne fast-

sætte, at dette skal ske samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning. Dette muliggør, at der kan fastsættes regler om, at revurdering af en miljøgodkendelse til et dambrug skal gennemføres samtidig med behandlingen af en ansøgning om fornyelse af en vandindvindingstilladelse.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser forventes anvendt til at skabe samtidighed i sagsbehandlingen vedrørende dambrug. Bestemmelserne er dog formulert, så de fremover tillige kan anvendes på andre virksomhedstyper.

Forskellige situationer skal reguleres i en kommende bekendtgørelse med henblik på at sikre en forenkling af sagsbehandlingen af dambrugssager og en samtidighed i de vigtigste afgørelser om dambrug:

Ved nyanlæg af et dambrug vil kommunalbestyrelsen i en kommende bekendtgørelse blive pålagt at foretage samtidig og koordineret sagsbehandling af godkendelser og tilladelser efter miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven, og efter behov tillige af sagsbehandlingen efter regler i naturbeskyttelsesloven og vandløbsloven.

VVM-screening og en eventuel VVM-vurdering gennemføres ifølge gældende regler forud for meddelelsen af vandindvindingstilladelsen og miljøgodkendelse og en eventuel VVM-tilladelse. Disse regler ændres ikke med lovforslaget. Desuden skal der som hidtil gennemføres en habitatkonsekvensvurdering, hvis der ansøges om at etablere et dambrug i et Natura-2000-område.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 78 a, at en miljøgodkendelse bortfalder, hvis den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år. Har et dambrug standset driften i forbindelse med udløbet af en vandindvindingstilladelse, og forløber der herefter mere end tre år, før en ny vandindvindingstilladelse meddeles, forudsætter en genoptagelse af driften af dambruget således, at der også meddeles en ny miljøgodkendelse efter ansøgning herom.

Der er ca. 250 aktive ferskvandsdambrug, hvoraf ca. 150 har en miljøgodkendelse. Ca. 230 brug udnytter overfladevand. Alle disse dambrug har en vandindvindingstilladelse, som altovervejende er meddelt i 2005 eller 2006.

Som det fremgår ovenfor i afsnit 3.3.1 om gældende ret er der forskellige regler for, hvornår en vandindvindingstilladelse udløber, og hvornår der kan gribes ind i en meddelt miljøgodkendelse. Hertil kommer, at en lang række dambrug endnu ikke har en miljøgodkendelse og således i dag alene er reguleret af dambrugsbekendtgørelsen og en vandindvindingstilladelse.

I den typiske dambrugssag er der således ikke i dag tidsmæssigt sammenfald mellem udstedelse af en mil-

jøgodkendelse eller retsbeskyttelsesperiodens udløb på 8 år i en meddelt miljøgodkendelse og tidspunktet for bortfald af vandindvindingstilladelsen. Samtidig sagsbehandling i samtlige sager vil således kun kunne indføres over en årrække, afhængig af den aktuelle regulering af det enkelte dambrug.

Miljøklagenævnet har i nyere praksis indsat vilkår i vandindvindingstilladelsen om, at den tilladte vandmængde kan begrænses i forbindelse med behandling af en miljøgodkendelse m.v. Gennem vejledning til kommunerne har Miljøstyrelsen i et nyhedsbrev fra juni 2009 anbefalet kommunerne, at denne praksis anvendes i fremtidige og verserende vandindvindingsager, der behandles af kommunerne som første instans. Når en vandindvindingstilladelse indeholder et sådant vilkår, vil der allerede efter gældende ret være hjemmel til at tage vandindvindingstilladelsen op, når dambruget enten får en ny miljøgodkendelse, eller når miljøgodkendelsen skal revurderes.

Reguleringen efter miljøbeskyttelsesloven, hvad enten der er tale om dambrug, der er reguleret alene af dambrugsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1325 af 20. december 2006 om ferskvandsdambrug), eller dambrug, som har en miljøgodkendelse, medfører enten direkte eller indirekte en begrænsning i vandforbruget. Der vil således være fastsat vilkår om, hvor meget vand der må udledes fra dambruget og dermed indirekte, hvor meget vand der må indtages i dambruget. I miljøgodkendelser efter modeldambrugsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1327 af 20. november 2006 om modeldambrug) vil det direkte være fastsat, hvor meget vand der må indtages. Det vil derfor være i strid med dambrugets regulering efter miljøbeskyttelsesloven at anvende mere vand end direkte eller indirekte fastsat via de generelle regler eller en konkret miljøgodkendelse. Hertil kommer, at det vil være i strid med vandindvindingstilladelsen at anvende denne til et væsentlig ændret formål uden en fornyet vurdering efter vandforsyningsloven, jf. denne lovs § 33.

På denne baggrund er det vurderingen, at et indgreb i en bestående vandindvindingstilladelse kan ske, uanset at der er meddelt en tidsbegrænset vandindvindingstilladelse, uden at indgrebet vil være ekspropriativt. Der foreslås derfor indført en hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom i vandforsyningsloven, hvorefter kommunen kan genoptage en vandindvindingstilladelse, samtidig med at en miljøgodkendelse meddeles eller revurderes. Der vil dog naturligvis altid skulle ske en konkret vurdering af den konkrete regulering af dambruget, og den fornyede vurdering af vandindvindingstilladelsen vil alene kunne ske, således at den tilpasses i forhold til en verserende sag (ny miljøgodkendelse eller

revurdering af miljøgodkendelsen) efter miljøbeskyttelsesloven.

Samtidig sagsbehandling af vandindvindingstilladelse efter vandforsyningslovens § 20 og regulering efter miljøbeskyttelsesloven vil herefter kunne gennemføres, første gang der skal foretages en sagsbehandling af dambruget efter miljøbeskyttelsesloven, enten ved udstedelse af en ny miljøgodkendelse til et dambrug, som endnu ikke har en miljøgodkendelse, i forbindelse med at dambrugeren ønsker at omlægge eller udvide produktionen på en måde, der kræver en ny miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 eller i forbindelse med en regelmæssig revurdering af en meddelt miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 41a eller 41 b.

Udløber vandindvindingstilladelsen før den 8-årige retsbeskyttelsesperiode for en meddelt miljøgodkendelse, vil miljøgodkendelsen normalt ikke (medmindre der foreligger en situation som nævnt i § 41 a) kunne tages op samtidig med den fornyede behandling af vandindvindingstilladelsen. I disse situationer må der i afgørelsen efter vandforsyningsloven indsættes et vilkår om, at denne tages op, når miljøgodkendelsen skal revurderes efter miljøbeskyttelseslovens § 41 b.

De fleste endeligt afgjorte vandindvindingstilladelser udløber i 2015 eller 2016. På dette tidspunkt må det forventes, at der i mange tilfælde eksisterer miljøgodkendelser, hvor retsbeskyttelsen endnu ikke er udløbet. Samtidig sagsbehandling vil således normalt først kunne sikres trinvist herefter.

Der er ingen retsbeskyttelse i tilknytning til revurdering af en miljøgodkendelse, uanset om en sådan måtte have medført et påbud, som skærper vilkårene for dambrugets drift. Efter retsbeskyttelsens udløb vil det således som udgangspunkt være muligt at sikre en samtidighed med udløbet af en vandindvindingstilladelse, uanset hvornår en revurdering senest har fundet sted.

3.3.2.2 Særligt om vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven

I sager om førstegangstilladelser til dambrug skal der, når det er relevant, gives tilladelse til anlæg af stemmeværk efter vandløbslovens § 48 og meddeles dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3, inden det ansøgte dambrug kan realiseres. Hvis der ikke kan opnås tilladelse og dispensation, kan dambruget ikke etableres som ansøgt. Senere ændringer af dambruget – eksempelvis efter en revurdering af dambrugets miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 41 b – der indebærer tilstandsændringer af beskyttede naturtyper, forudsætter, at der på ny søges og meddeles dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Dette skal i givet fald også ske

senest samtidig med, at kommunen behandler de øvrige tilladelser, der er nødvendige for dambruget.

Med forslaget indsættes i vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om samtidighed i sagsbehandlingen, således at sager efter disse love skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

I forbindelse med udstedelsen af en samlet bekendtgørelse om ferskvandsdambrug, tænkes hjemlen anvendt til at fastsætte regler om, at sager om tilladelse til anlæg af stemmeværk efter vandløbslovens § 48, eventuelt påbud om nedlæggelse af stemmeværker og dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 i dambrugssager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser til samme dambrug efter anden relevant lovgivning.

Det forventes endvidere fastsat, at kommunalbestyrelsen i afgørelser vedrørende ferskvandsdambrug skal fastsætte, at en revurdering af de pågældende afgørelser kan ske, samtidig med at vandindvindingstilladelsen bortfalder senest 10 år efter, at den er meddelt.

Bestemmelserne er dog formuleret, så de fremover tilige kan anvendes på andre sagstyper end dambrug.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at indføre en hjemmel til at kunne indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer på vandforsyninger og en senere udnyttelse af denne hjemmel, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om udskydelse af udløbstidspunktet for tidligere opretholdt vandindvindingstilladelser og rettigheder, der efter gældende regler udløber den 1. april 2010, og for de tilladelser, der udløber efter den 1. januar 2010, men inden den første kommunale handleplan er vedtaget, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Der er tale om en opgave, som kommunerne allerede varetager, og der er blot tale om en mindre tidsmæssig udskydelse.

Forslaget om at indføre hjemler til sikring af samtidig sagsbehandling har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser. En udmøntning af hjemlerne på dambrugsområdet vil give en løbende effektiviseringsgevinst på sagsbehandlingen i kommunerne i takt med, at dambrugene skal miljøgodkendes eller revurderes, eller vandindvindingstilladelsen fornys. Gevinsten skyldes primært, at der er et betydeligt sammenfald mellem de miljøvurderinger, der skal foretages i forhold til de forskellige afgørelser om godkendelse, tilladelse og dis-

pensation for et dambrug. Til gengæld vil der være en øget udgift for kommunerne til det øgede antal sager om vandindvindingstilladelser til dambrug, der kommer ved at nedsætte gyldighedsperioden fra 15 til 10 år i sager om indvinding af grundvand. Samlet set vurderes denne del af lovforslaget at medføre en mindre besparelse for kommunerne.

Det samlede lovforslag forventes at give en besparelse for Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet på under 0,2 årsværk.

4.2 Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at indføre en hjemmel til at kunne indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer på vandforsyninger, og en senere udnyttelse af denne hjemmel, samt forslaget om at udskyde udløbstidspunktet for en række vandindvindingstilladelser, skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

Hvad angår forslaget om samtidig sagsbehandling af dambrug vil det medføre en bedre kvalitet i afgørelserne, da relevante natur- og miljøhensyn inddrages samtidigt.

Med hensyn til kravet om, at dambrugssager skal revurderes regelmæssigt og senest hvert 10. år, medfører dette en begrænsning af selvstyret for kommunerne med hensyn til muligheden for at prioritere miljøopgaver i forhold til hinanden. Men der er tale om en meget lille begrænsning, da der ifølge miljøbeskyttelsesloven i forvejen eksisterer en pligt til at føre et tilstrækkeligt tilsyn, til at sikre at lovens regler overholdes, og til at tage en miljøgodkendelse op til revurdering, hvis en virksomhed medfører væsentlig forurening.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5.1 Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om at indføre en hjemmel til at kunne indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer på vandforsyninger medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. En senere udnyttelse af bemyndigelsen vil dog medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Indførelse af ledelsessystemer vil medføre øgede omkostninger for vandforsyningerne. Da vandforsyninger bliver drevet efter »hvile-i-sig-selv«-princippet, vil de øgede udgifter ved indførelse af ledelsessystemer blive dækket af en mindre prisstigning på vand. Størrelsesordenen af denne prisstigning afhænger af forskellige faktorer, herunder hvor stor og avanceret vandforsyningen er, hvor avanceret det indførte ledelsessystem vil være, om vandforsyningen har et omfattende kontrolsystem eller starter fra bunden

og om indførelsen bistås af konsulenter eller vandforsyningen selv står for denne proces. En vandprisstigning vil for virksomheder, hvor der bruges vand i produktionen, medføre forhøjede produktionsomkostninger.

Forslaget om forlængelse af tidligere opretholdte vandindvindingstilladelser og -rettigheder, der efter gældende regler udløber den 1. april 2010, og forlængelse af de tilladelser, der udløber efter lovens ikrafttræden, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om ændringer af miljølovgivningen på dambrugsområdet vil give en løbende effektiviseringsgevinst på sagsbehandlingen for erhvervslivet. Gevinsten skyldes primært, at der er et betydeligt sammenfald mellem de oplysninger, der skal indsendes til kommunernes miljøvurderinger i forbindelse med de forskellige afgørelser om godkendelse, tilladelse og dispensation for et dambrug, og som samles i tid. Desuden giver den samtidige sagsbehandling en sikrere planlægningshorisont for erhvervet, som dog ikke kan kvantificeres.

Gevinsten for det samlede dambrugserhverv er opgjort til 112.000 kr. pr. år, der følger af et fald i brugerbetaling efter miljøbeskyttelsesloven.

5.2 Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om at indføre en hjemmel til at kunne indføre kvalitets- og sikkerhedssystemer i form af ledelsessystemer på vandforsyninger og en senere udnyttelse af denne hjemmel, samt forslaget om at udskyde bortfaldstidspunktet for en række vandindvindingstilladelser, skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om ændring af miljølovgivningen på dambrugsområdet vil give en løbende effektiviseringsgevinst på sagsbehandlingen for erhvervslivet. Gevinsten skyldes primært, at der er et betydeligt sammenfald mellem de oplysninger, der skal indsendes til kommunernes miljøvurderinger i forbindelse med de forskellige afgørelser om godkendelse, tilladelse og dispensation for et dambrug. Der vil dog være en øget udgift, der følger af at nedsætte gyldighedsperioden fra 15 til 10 år på grundvandssager.

Besparelsen for det samlede dambrugserhverv er opgjort til 725 timer pr. år.

Lovforslaget har været i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderede, at lovforslaget ikke indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der

berettigede, at lovforslaget blev forelagt virksomhedspanelet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om udskydelse af udløbstdidspunktet for tidligere opretholdte vandindvindingstilladelser og -rettigheder, der efter gældende regler udløber den 1. april 2010, og udskydelse af de tilladelser, der udløber i perioden efter den 1. januar 2010, men inden vedtagelsen af den første vandplan, skønnes at have positive miljømæssige konsekvenser. Med forslaget kan der opnås en sammenhæng mellem de nye tilladelser og de vedtagne vandplaner. Dette vil resultere i, at man kan foretage en samlet vurdering og prioritering, der både tilgodeser vandforsyningsinteresser og beskyttelsen af vandmiljøet.

Hvad angår forslaget om forenkling og effektivisering af dambrugssager vil det bidrage til, at dambrugenes samlede natur- og miljøforhold bliver vurderet samtidigt, i takt med at der enten meddeles en miljøgodkendelse eller foretages en revurdering af en tidligere meddelt miljøgodkendelse, eller at vandindvindingstilladelserne udløber (for de flestes vedkommende i 2015/2016).

En samlet vurdering af dambrugets miljø- og naturforhold vil give mulighed for at indføre miljømæssige forbedringer. I takt med at miljøgodkendelserne meddeles eller revurderes senest hvert 10. år, vil miljøkrav om anvendelse af den bedst tilgængelige teknologi, der kan nedsætte spildevandsudledningen af blandt andet kvælstof og medicin og hjælpestoffer fra dambrugene blive indført. Ved en samtidig sagsbehandling af vandindvindingstilladelsen vil mængden af det tilladte forbrug af vand kunne nedsættes ved, at der indføres renere teknologi som led i miljøgodkendelsen, hvilket vil være til gavn for vandløbene.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brøndejerforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Landbrug og Fødevarer, Dansk Landbrugsrådgivning, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Skovforening, Danmarks

Sportsfiskerforbund, DANVA, DTU Aqua, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Foreningen af Naturfredningsnævnsformænd i Danmark, FVD, GEUS, Hedeselskabet, Kommunernes Landsfor-

ening, Landbrugsrådet, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen i dambrugssager vurderes at medføre en mindre besparelse for kommunerne	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget om at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen i dambrugssager medfører en mere rationel sagsgang og bedre afgørelser	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen i dambrugssager skønnes at give en bedre sammenhæng i godkendelser/afgørelser. Herudover skønnes der at blive et fald i brugerbetalingen efter miljøbeskyttelsesloven på ca. 112.000 kr. pr. år for det samlede dambrugserhverv	Forslaget om at indføre en hjemmel til at kunne indføre ledelsessystemer på vandforsyninger vil når hjemlen udnyttes medføre en mindre prisstigning på vand
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen i dambrugssager skønnes at udgøre ca. 725 timer pr. år for det samlede dambrugserhverv	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslag om at udskyde en række vandindvindingstilladelser og -retigheder vil gøre en samlet vurdering og prioritering af benyttelsen af vandressourcerne muligt, hvor beskyttelsen af vandmiljøet tilgodeses	
Forslaget om at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen i dambrugssager skønnes at give bedre mulighed for at indføre renere miljøteknologi og bedre overblik over miljøkonsekvenser.	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om vandforsyning m.v.)

Til nr. 1

Det foreslås, at vandindvindingstilladelser til dambrug kan meddeles for højst 10 år. Hermed nedsættes den gældende gyldighedsperiode på højst 15 år for tilladelser til indvinding af grundvand til dambrug, så det kommer til at svare til, hvad der i dag gælder for indvinding af overfladevand til dambrug. De øvrige gyldighedsperioder for indvindingstilladelser i den gældende § 22 foreslås fastholdt uændret.

Forslaget om at nedsætte gyldighedsperioden berører ikke vandindvindingstilladelser, der er meddelt før lovens ikrafttræden, jf. den foreslåede overgangsregel i lovforslagets § 5, stk. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om frister for indgivelse af ansøgninger om fornyelse af tilladelser til vandindvinding. Forslaget gør det muligt at fastsætte ansøgningsfrister i forbindelse med vandindvindingstilladelser, der udløber. Bemyndigelsen har sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 3

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om driften på vandforsyningsanlæg. Forslaget gør det muligt at fastsætte krav om indførelse af ledelsessystemer bl.a. med henblik på at reducere risikoen for mikrobiologisk forurening af drikkevandet. Ved ledelsessystemer forstås indførelse af faste procedurer på vandforsyningsanlæg med fokus på produktkvalitet.

Til nr. 4

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at afgørelser efter loven i bestemte typer af sager skal meddeles samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 22, stk. 6, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter der kan fastsættes frister for indgivelse af ansøgninger om vandindvindingstilladelser.

Hjemlerne forventes – sammen med de foreslåede tilsvarende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelses-

sesloven, naturbeskyttelsesloven og vandløbsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, – anvendt til udstedelse af en samlet bekendtgørelse om ferskvandsdambrug, der skal forenkle og effektivisere sagsbehandlingen vedrørende dambrug. Der forventes således fastsat regler om, at for dambrug, der søges etableret, ændret eller udvidet efter lovens ikrafttræden, skal kommunalbestyrelsen behandle sagerne og træffe samtidig afgørelse efter vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven, og hvis det er relevant samtidig meddele dispensation efter naturbeskyttelsesloven og tilladelse efter vandløbsloven. Herved sikres, at alle relevante natur- og miljøhensyn i den forudgående sagsbehandling inddrages i en samlet afvejning af dambrugets påvirkning af natur og miljø. For eksisterende dambrug henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1 (om miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2) nedenfor.

Hjemlen tænkes også anvendt til at udstede regler om genoptagelse af en vandindvindingstilladelse, samtidig med at en miljøgodkendelse meddeles eller revurderes. Genoptagelse af en meddelt, tidsbegrænset vandindvindingstilladelse vil dog altid skulle ske efter en konkret vurdering af den konkrete regulering af dambruget, og den fornyede vurdering af vandindvindingstilladelsen vil alene kunne ske, således at den tilpasses i forhold til den verserende sag efter miljøbeskyttelsesloven (miljøgodkendelse til et bestående dambrug, ændring eller udvidelse af et bestående dambrug eller revurdering af en tidligere meddelt miljøgodkendelse til et bestående dambrug).

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvens af, at § 19 blev ophævet ved lov nr. 570 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organisering af myndigheder m.v.)

Til § 2

(Lov om miljøbeskyttelse)

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om samtidig sagsbehandling. Hjemlen forventes sammen med de øvrige nye hjemler i lovforslaget for tiden anvendt til udstedelse af en samlet bekendtgørelse om ferskvandsdambrug.

Der forventes fastsat regler om, at en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 af

et bestående ferskvandsdambrug, som endnu ikke har en miljøgodkendelse, af et nyt ferskvandsdambrug eller af en godkendelsespligtig udvidelse eller ændring af et bestående ferskvandsdambrug, ikke kan behandles, førend ansøgning er indsendt efter vandforsyningslovens § 20, og i det omfang det er relevant desuden ansøgning om dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 3 og om tilladelse efter vandløbslovens § 48 om stemmeværker. Dette vil sikre, at alle relevante natur- og miljøhensyn inddrages i sagsbehandlingen i en samlet afvejning af dambrugets påvirkning af natur og miljø.

Desuden forventes der fastsat regler om, at en miljøgodkendelse til et ferskvandsdambrug efter miljøbeskyttelsesloven skal meddeles samtidig med, at der træffes afgørelse efter de andre relevante regler, som er nævnt ovenfor.

For et eksisterende ferskvandsdambrug forventes der fastsat regler, hvorefter der skal ske en samtidig sagsbehandling efter alle ovennævnte relevante regler, når der skal foretages en sagsbehandling af dambruget efter miljøbeskyttelsesloven, enten ved udstedelse af en miljøgodkendelse til et dambrug, som endnu ikke har en miljøgodkendelse, eller i forbindelse med, at dambrugeren ønsker at gennemføre en godkendelsespligtig ændring af dambruget efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 74 c som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4 sikrer, at der kan fastsættes regler om genoptagelse af en meddelt vandindvindingstilladelse, således at ferskvandsdambruget får en samtidig sagsbehandling af vandindvindingstilladelsen, selv om dennes gyldighedsperiode endnu ikke er udløbet.

Til nr. 2

Bestemmelsen giver miljøministeren hjemmel til at udstede regler om samtidig sagsbehandling i forbindelse med revurdering af miljøgodkendelser. Med hjemmel i den foreslåede ændrede § 41 b, stk. 1, 2. pkt. forventes der fastsat en pligt for myndigheden til at gennemføre en revurdering af ferskvandsdambrugets miljøgodkendelse samtidig med sagsbehandlingen omkring genudstedelse af en vandindvindingstilladelse efter udløb af den hidtidige tilladelse. Pligten til revurdering skal dog ske med respekt af den 8-årige retsbeskyttelse for miljøgodkendelser.

Der forventes ligeledes fastsat regler om, at en regelmæssig revurdering af miljøgodkendelser for dambrug skal ske senest 10 år efter, at miljøgodkendelsen er meddelt. En sådan regel er der allerede i dag hjemmel til at udstede.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

(Lov om naturbeskyttelse)

Til nr. 1

Det foreslås, at der i naturbeskyttelsesloven indsættes en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om samtidighed i sagsbehandlingen, således at bestemte typer af sager efter naturbeskyttelsesloven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

Hjemlen forventes for tiden anvendt til i en samlet bekendtgørelse for ferskvandsdambrug at fastsætte regler, der skal sikre samtidighed mellem eventuelle afgørelser vedrørende naturbeskyttelseslovens § 3 og tilladelser til samme dambrug efter anden relevant lovgivning, herunder regler om, at en ansøgning om dispensation ikke kan behandles, før samtlige relevante ansøgninger tillige er indgivet. Ændringen skal således som et af flere punkter medvirke til en administrativ forenkling af sagsbehandlingen i sager om ferskvandsdambrug.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet en ændring af praksis, og naturbeskyttelseslovens § 3, jf. § 65, stk. 3, forudsættes uændret at blive administreret restriktivt, også i forhold til dambrug.

Til § 4

(Lov om vandløb)

Til nr. 1

Det foreslås, at der i vandløbsloven indsættes en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om samtidighed i sagsbehandlingen, således at bestemte typer af sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

I forbindelse med udstedelsen af en samlet bekendtgørelse om ferskvandsdambrug, tænkes hjemlen anvendt til at fastsætte regler om, at tilladelse til anlæg af stemmeværk efter vandløbslovens § 48 i dambrugssager eller påbud om fjernelse af stemmeværk efter vandløbslovens § 50 skal meddeles samtidig med afgørelser til samme dambrug efter anden relevant lovgivning, og at ansøgning om tilladelse ikke kan behandles, førend samtlige relevante ansøgninger tillige er indgivet. Dette vil gælde både nye dambrug og eksisterende dambrug, men kun i den udstrækning at afgørelsen efter vandløbsloven vurderes at være relevant i den pågældende sag.

Til § 5

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

I stk. 2 foreslås det udtrykkeligt fastsat, at den foreslåede forkortelse af gyldighedsperioden for vandindvindingstilladelser vedrørende grundvand til dambrug, jf. den foreslåede § 22, stk. 1, i vandforsyningsloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, kun finder anvendelse på vandindvindingstilladelser, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

Til § 6

Det foreslås i stk. 1, at de vandindvindingstilladelser, der skulle meddeles inden den 1. april 2010 til afløsning af tidligere tilladelser og rettigheder før lovens ikrafttræden, jf. den gældende lovs § 86, stk. 4, først skal foreligge senest et år efter den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven er vedtaget.

Det foreslås i stk. 2, at bortfaldstidspunktet for vandindvindingstilladelser meddelt efter lovens kapitel 4, det vil sige både vandindvindingstilladelser, der er meddelt af kommunalbestyrelsen før den 1. januar 2007 efter den tidligere § 19 og tilladelser efter § 20, og som udløber i

perioden efter den 1. januar 2010 og før vedtagelsen af den kommunale handleplan er vedtaget, ligeledes udskydes til 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan.

Dog foreslås det, at denne lovmæssige forlængelse ikke skal gælde for tilladelser, hvorom der verserer klagesager, eller hvor klagefristen endnu ikke er udløbet ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2010. Bestemmelsen finder således alene anvendelse for endelige tilladelser, dvs. tilladelser, der er endeligt afgjort i det administrative system.

Bestemmelsen omfatter alene tilfælde, hvor det i vandindvindingstilladelsen er fastsat, at denne udløber på et fastsat tidspunkt efter den 1. januar 2010, men inden 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan. Bestemmelsen er således ikke til hinder for, at en vandindvindingstilladelse, der udløber senere end 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan, tages op forinden, når dette er forudsat i tilladelsen, f.eks. i form af nogle vilkår, hvoraf fremgår, at tilladelsen skal tages op i forbindelse med en vurdering af faunapassagen eller i forbindelse med meddelelse af en miljøgodkendelse eller lignende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

§ 22. Tilladelser til vandindvinding meddeles for et bestemt tidsrum, som højst kan være 30 år. Tilladelser til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug kan dog med hensyn til grundvand højst gives for et tidsrum af 15 år og med hensyn til overfladevand højst for et tidsrum af 10 år.

1. § 22, *stk. 1*, affattes således:

»Tilladelser til vandindvinding meddeles for et bestemt tidsrum, som kan være højst 30 år, jf. dog 2. og 3. pkt. Tilladelser til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder med hensyn til grundvand kan gives for et tidsrum af højst 15 år og med hensyn til overfladevand for et tidsrum af højst 10 år. Tilladelser til indvinding af vand til dambrug kan gives for et tidsrum af højst 10 år.«

2. I § 22 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Miljøministeren kan fastsætte regler om frister for indgivelse af en ansøgning om fornyelse af en tilladelse til vandindvinding.«

3. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg.«

4. Efter § 74 b indsættes i *kapitel 12*:

»§ 74 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om genoptagelse af sager, hvor tilladelse er meddelt.«

§ 86. *Stk. 1.* Vandindvindingsrettigheder, der er givet eller fastsat i medfør af lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg eller lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning, jf. lov nr. 373 af 13. juni 1973, er fortsat gyldige. Det samme gælder vandindvindingsrettigheder, der er givet i medfør af vandløbslovgivningen.

Stk. 2. Vandindvinding, der foregår ved lovens ikrafttræden, og hvortil der efter den hidtidige lovgivning ikke har været krævet tilladelse, er fortsat

5. I § 86, *stk. 2*, ændres to steder »§ 19« til: »§ 20«.

lovlig. For anlæg, som efter deres art omfattes af § 19, er det dog en forudsætning, at grænserne i § 19 på 3000 eller 6000 m³ vand årligt ikke overskrides. For andre anlæg er det en forudsætning, at indvindingsens omfang ikke forøges væsentligt.

Stk. 3-5 (udeladt).

§ 35. Miljøministeren udfærdiger en liste over særlig forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelse af listevirksomhed, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde, samt i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår en godkendelse efter § 33 kan meddeles. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte virksomheder.

§ 41 b. Når der er forløbet 8 år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, kan tilsynsmyndigheden ændre vilkårene heri ved påbud eller forbud imod fortsat drift, jf. § 41. Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt skal tage godkendelser af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 97 af 10. februar 2009 og senest ved § 1 i lov nr. 513 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »handling«: »», og at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

2. I § 41 *b, stk. 1, 2. pkt.* indsættes efter »regelmæssigt« : » eller samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning«.

§ 3

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 70 a indsættes før overskriften »*Internationale forpligtelser*«:

»§ 70 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager efter loven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 4

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 70 a indsættes i *kapitel 12*:

»70 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager efter loven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. § 22, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på tilladelser til vandindvinding, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

§ 6

Stk. 1. Uanset de gældende bestemmelser i § 86, stk. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v., ophører rettigheder i medfør af disse bestemmelser, der efter den gældende bestemmelse i § 86, stk. 4, i lov om vandforsyning m.v. fortsat gælder den 1. januar 2010, først 1 år efter vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven.

Stk. 2. Tilladelse til vandindvinding meddelt efter kapitel 4 i lov om vandforsyning m.v., der er meddelt før den 1. januar 2010, og som udløber efter den 1. januar 2010, men inden vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven, ophører først 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan. Dette gælder dog ikke tilladelser, der er påklaget til Miljøklagenævnet, og som ikke er afgjort den 1. januar 2010, samt tilladelser, der påklages efter dette tidspunkt.